

שיר השירים

ר"ל הולדת לימוד הוא כן (שכנז) ניממרי" (א"ש ע"ז)
 ר"ל ריחמה עזה והכלסכות המביאה לאדם ופ"ז (וריסת)
 ניממרי" (יראדה לילית) ר"ל הלילית יראה לגשת אליו
 ומפסד ד' מפני מה לזה אמר (ומג' מ"ה) ר"ל
 קו לך קונה כהדון חגב וכומר שקונה בעלמו מזה
 עמ"ס הנרמזת בחיבת מ"ה כמ"ס ונחנו גימיה ורנה עמ"ס
 ניממרי" קל"ה וזוהי מכינה חס סמאל"ג ג"כ ניממרי" קל"ה
 כעודע זה אמר (ומג' ר"ל קונה מ"ה כינוי ענוה והשט
 יחברך ברחמי ימים בלבנו אהבנו וירחמו חמ:

מסכת פסחים פקדן פסח פ' אהבנו וירחמו חמ:
 כגן שואל לאביו כר. ואפשר י"ל עפ"י דא"י
 כמ"ס שבעל הבית לא ימזוג לעמו הכוסו רק אדם
 אחר ימזוג לו דרך הידות. ע"ס. והנה בזמן רמב"ם
 שהבן ראה שמזוג לו הכוס אדם אחר ולא לבנו
 אמר בלבו מקרה היא ולא בהכרח ובכוונה נעשה אמנם
 כאשר מזוג לו דייקא כוס שני ג"כ ולא מזג הוא עלמו
 לך כאן הבן שואל מה נשמה הילול שזה מורה על חיות
 כמפא"ה ה"ל. וק"ל. ועל דה רמזו י"ל מזוג האומות
 כוס יגויים לישראל ומדייק כוס שני דייקא ר"ל שפיינ
 רובם הראשון קיים כמחז"ל מיום שהחב הקוסים בכל יום
 קל"ז מרובה מחבירו כר וכאן הבן זה הדיק אשר הם
 כגנים ליחברך כביכול שואל לאביו יחברך ומפרש ומפרש
 כמשה לא מאוס שהבן שואל מוכס מזה שיש שאלה וקושיא
 זה אינו כי לפי האמת הכור תמים פעלו כי כל דרכיו
 משפם כר רק ואלו אין דעת בן דייקא מזה חסרון
 ידעה שיש לבן לכאורה אשר מקשה הקושיא הנאמרים
 כאן לך לבן יחברך מלמדו דעת והבונה. וזה המונח
 השאלה אשר שואל באתה באמור מה מזה אדם הראשון
 חספר מ"ה אשר בשביל חסאו נריבים אהנה להיות
 בגלות כעודע לתקן חסאו אמנם אשר אני שואל מדוע
 נשמה הילול זה בגלות חסר הזה מכל הילול
 הקודמים שהוא מר ואחרו כ"כ ובזה התשובה חדע למה
 זה בגלות מר עד מאד הפסם הוא שכל הילולתו כר והוא
 שהי"ת נוח לאדם ביום שישי לעמו תשובה על שאלתו
 זאה והוא שכל הילולתו בכל הגלויות אנו אוכלין לשון
 השגה ר"ל לא היו נריבים וזוהי רב בלאת מהגלות רק
 שהיה מעשה ימים עולה על ית"ר וז"ל אנו אוכלין חמ
 ומזה דייקא שלל היינו נריבים לבטל כה ית"ר תכל וכל
 רק שיגבר י"ס עליו וא"כ קל היה הדבר ללאת חלשי
 מהגלויות הראשונים אמנם הילולת הזה דייקא הגלות
 היה יאסרך להיות כלו מזה משולל ית"ר תכל וכל ולך
 הגלות הזה נשמה מכל הגלויות הראשונים. ומקשה הבן
 אעפ"כ לא נענה ארובה קושיתי כי מדוע נשמה
 חתחמן שיהיה אריכות הגלות כ"כ ושיהיה מר עד מאד
 וז"ל שכל הילולת בשאר גלויות אנו אוכלין משיבין שאר
 ירקוה אבר אין מרים כ"כ וגם לא ארוכים היו אמנם
 הילולת הזה דייקא שהוא ארוכה מכולם ומעורף לזה
 הגלות הזה מרוב מפילי הכפל מרה כלענה. וכשמוע
 כנסת ישראל כלו כולם כאחד עונים ואומרים א"כ איפה
 שכל הילולתו אנו אוכלין יכולים היינו להשיג הגאולה
 בין יושבין דייקא רמז אף שלא היו עוסקים בתשובה כ"כ
 כמו היושבין בין חסובין דייקא מרוב תמות כח מסינופי
 חסובה אמנם הילולת הזה דייקא נריבים להיות כלנו
 מחובין מרוב תשובה כמחז"ל כלו כל הקיפין ואין הדבר
 תלוי בלאת בתשובה כר וכאשר עבדים היינו לפרעה
 בשמרים ויוציאו ס' כר כמו כן מלפנים אהנה עם ס'
 ללל להגאל כמחז"ל גאולה ראשונה סימן לגאולה
 הארונה כ"כ:

א"י כמי עוללה אפרים בחלק בני עמוד ד' תאמר מ"י
 טעם לשלשה ספרים שמיכר שהפס"ה ח"ל שיר
 השירים חזר בילדותו כי אז ימיו ימי עלי וטיו של אדם
 מלא שיר והדוה בעת ההיא. ומשלי חזר בחלי ימיו
 וקהלה בזוף ימיו פ"ס ויוגס לך. ואפשר י"ל שז"ל
 הכתוב שיר השירים אשר לשלמה ר"ל שיר זה הוא ראשון
 להשירים אשר לשלמה. וידוע בתורתו הגוף רודף והומה
 בהמיית רגשה האוח הנופטים ואמר שלמה לגוף אל
 המינעני מהשנה שליחתי כי חדע וחבין איחתי יסקני
 מנסיקה פיורו של שילגה חסוד הכורה לי כמ"ס סוד
 ה' ליראוי בלוחו עת כי טובים דודך מיין ר"ל
 כשהכניע אהה הומרך בעסק הכורה שיש זה שבעים
 פנים כמנין י"ן או יסקני בזן בקשתי שלל יעזרי
 הגשם נשמים שך לי ומשיב הגוף לנפש לריה שמניך
 טובים ר"ל ריח מעשיך הם טובים לפני השי"ה מפני
 שאהה חלק אליו ממשל לך חמר הכעס שמן חורק שך
 ר"ל שמיך שאהה נחשב ממעל לך יורק שפע פליך על
 כן עלמותו אהבוך ר"ל הדברים נעלמה הם סודות הכורה
 אהבוך מפני שאהה מאורש העליון וכודלוי יהא לך שר
 רוחני לנה"ב אמנם עשה זאה איפה אהה הנפש משני
 חרוך נרוה ר"ל שיהיה לגוף אהה מחמין עד זמן הביא
 חרוך משיב הנפש לגוף אהה מחמין עד זמן הביא
 המלך מדריו ר"ל למעלה לשורשי אז גם אהה הגוף
 חעלה מעלה ח"ל גילה וכשמהה לשון רבים והכל תלוי בך
 דייקא כי הנשמה ממילא מושכת לעיניו רוחניים רק
 החומר מושך להאור הוא לעינים לך חני אומר לך
 אהה הגוף בעוד שאנו נאגדים יחד גוף ונפש נזכרה
 דודיק מיין ר"ל נעסוק בצורה הניחנה בעי פנים והוא
 מתייחס לדודיק כי הנשמה בלא זה מחכהה מחורה ולא
 לעמיד משרים אהבוך ר"ל לריקים וחסידים ישעשעו
 אהר וק"ל:

מסרה הביאני די. בלדקתי הביאני ה'. במלכות אלקים
 הביאני. הביאני אל בית היין. הביאני המלך
 חדריו. אפשר יש לסמכן עפ"י שאלו אומרים בהפלת
 ר"ה עד שלא נזכרה איני כדאי פי הדריק ר"ל איני כדאי
 הייתי לכהרואת ע"ס וא"י בדברי חז"ל ע"ס מי יחנני
 כירחי קדם כר ז"ל שבמעי אס מלמדן לא התינוק כל
 החורה כולה ועוד דרשו חז"ל שמריון ח' ג"ע וניהם
 ומשביעין את התינוק להיות לדיק ח"ל בלשון חמ'
 בלדקתי הביאני ה' לזה העולם אין הדבר כן רק במלחמי
 אלקים הביאני היינו שראה חכמהו יחברך שהנשמה
 נריבה להיות בזה העולם לך ברא את האדם ח"ל
 איפה לדיק אני לייים ההוראה מה השורה לי יחברך
 א' הביאני אל בית היין זו הורה שלמד עמי בבטן אמי
 ונריך אני לעסיק בה כי הביאני המלך חדריו ר"ל ג"ע
 וניהם ואני נשבעתי להיות לדיק ולך אני לריך לעשות
 לך וזה להיות לדיק ח' יאמר האדם לעלמו וק"ל:
הנצנים זה חמס ואהרן עיין ברת"ל זלה"ה נראו
 בלחך בצבר לעם זו עת הזמיר זה מתן חורה
 כמ"ס קולות וברקים כר הגיע ונתרלו באמרים נעשה
 ושמש כר אמנם היך אחר ימים לא כביר וקול סמור
 זה העגל כמ"ס נתינת שור וכמחז"ל שיהיה נונה בקולו
 עיי כישור כר נתינת בארלנו הגם שיהיה ללא פעו
 בעגל כמחז"ל וכדוזהו ח"ל החלטה אלו ישראל חספה
 פניה ר"ל העלו פיהו סודות לעבוד להשי"ת רק ובפסם
 סמדר זה ערב דש שבו חלל ישראל מחדש כמו גפתי
 סמדר

יבועש כפני לבנה דוק וגודע מחו"ל החמיני חלמדי הכון
 כאלו לא מה כח ולמדו מחשרע"ה שאמר כי דעתי אחרי
 מורי כי השחה תשחיהון כח והלא נאמר ויעבדו ישראל
 את ה' כל ימי יבועש וכל ימי הזקנים אלף כח. **ואשאר**
 זה רמז הנה יבועש היכל הכניסם לתוך ישראל ובימיו
 היו ישראל מוצים בעיני חלקים ואלים אמנם אח"כ ואח"כ
 חושרא זה חטא עץ הדעת אשר נרם מיחה לעולם.
 והנה **בְּלִבָּא** ליבועש הדגמה ללם כגיל כמ"ט וימת
 יבועש. **בן** נון עבד ה' דייקא ולא דבק בו
 מאומה מכל חטא ועון ומטני מה מה הלא אח"כ אין
 מיחה בלא חטא כח לזה מרמז הכהוב חטאון לרר נעש
 מכה סינ"ר הנמשל לזה הרועש וגועש לבני אדם הלא
 בלבבם אשר הביא מיחה לבני אדם ע"י החטא האדמ"ר
 בחטא עץ הדעת. **ואשאר** לפי יעלה ארובה לקוים
 המשרשים במקשים הלא עון הוא מיד החמור מן חטא
 שהוא שונג ואין אמרו אין מיחה בלא חטא דייקא ואין
 יסורים בלא עון דייקא ואיכא משהכבד. **ולפ"י** יחש
 וה"ם אין מיחה בלא חטא דייקא זה חטא עץ הדעת כי
 לולי זה החטא לא היה מיחה בעולם משמ"כ יסורים
 אין באים כיא על עבד איזה עון דוק. **אי"י** כמח"ל
 אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא ימא ח"ס ואח"כ
 חושרא רמז לנבואה אשר היה אחר יבועש ואין מלכות
 נוגעת בחברתה וה"ו יבועש הולך לדחוק מלפני ח"ס
 וכהנה יבועש אשר הוא כהדיו בלא כגיל וח"כ זעיר
 שם זעיר שם החטא לרעע מעשים וגודע מח"ל שאלחמו
 עם ה' אלה לריבים לחקן את חטא אדמ"ר וגודע שחיקף
 אחר ימי הזקנים החטא לפגוד אילינם ע"י הסחת
 יח"ר הנמשל לנורא כמח"ל נקרא זה גוריא דנורא תבית
 קדשי הקדשים כח ח"ס ואח"כ נורא זה ינרע דעבדוהו אדם
 וברך והכסיה עם מאד כמח"ל אלו כויתון עם כח מרמז
 והסופת לחושרא לחטא עץ הדעת אשר לריבים מלם
 לחקן ולא די שלא חיקונו אלף גם זמא שפעו בע"ז
 והנה מח"ל שבע בחי דיוין עבדו ע"ז והקב"ה ויחיר
 להם בעוד שבהם חורס אשר עסקו עם ח"ס ואח"כ
 מ"ס וז' חורט וכהנה לנורא כמח"ל משל מדין מנגן כח
 אמנם ואח"כ חורט זה ינרע דעבדוהו ממנה בקרני רמס
 קרניו ושחא למיא וגירה בהם עד שביעלו מתורה אז
 לא ויחיר להם השי"ה ח"ס ואח"כ השוחט זה נבחר אדן
 רב קבחים ויואלו בו שמוציא ישראל ושחט לרישי דעתה
 הנמשלים לתורה המשתחררים בקרנים שבתחום. **כדתי**
 בחדש יחכה ששחט כמה אפליים כבניו על דמו של אבירי
 הכניא כו'. **ובחור** כך העלה על לבבו נבחר אדן הני"ל
 הלא דברים ק"ץ אם ישראל על נפש אחת שהרגו כך
 התי גברי עמ"ץ כמדרש רבה הני"ל ח"ס העלה על לבו
 יבא זמן ואח"כ מלאך המות ושחט לשוחט זה נבחר אדן
 רב קבחים וערק ואינייר כח והנה הגלה אותם לבלל
 ובמעט זמן שבו לארץ ישראל וזו כבית שני נחמ"ר ינרע
 דע"ז בידם ע"י הפלג ובקשות כנה"ג כמח"ל מבי יומא
 ח"ס ואח"כ הקב"ה ושחט למלאך המות זה ינרע דע"ז
 וכמו קן חלפ"י אהנו לאור הבאולה במהרה בימינו וזו
 ישחם השי"ה את ינרע דעבדוהו ג"כ כמח"ל במס' סוכה
 ע"פ ואת הפטוי ארמיק מעליבם כח ודוק. **אי"י** כמ"ט
 מח"ל בשביל משקל שני סלמים מילת שחוסף יעקב ליוסף
 נחגלגל הדבר וירדו אבותינו למרים פיין מס' מגילה
 ועוד נקד"ו מח"ל במדרש והנה חושב בשדה דמח"ל
 ומלאהו איש זה נבדיל ופירש הרמ"א זל"ה שנבדיל
 הביא בלבו הכניעה ואמר לו חדע והנה חושב אהה בחלום
 על מאלמים אלומים בחור הדעה ע"ש. **וגודע** שבתא
 כמלאך

סודר בלתי תבועלים הם אשר נחמו ריח ועשו העגל
 כמשח"ל שחם עמך דייקא כח מ"ט עבירה ביד ישראל
 על אשר לא מיחו בהם לכך קומי לך מתדמח שמך
 ועשה למענך ח"ס לך דייקא והתייח עמך להיוהך רעיתי
 יפתי ע"י השוכה אז ולכי לך מדבולת החל הזה כמח"ל
 שעתן העגל שמור עד לדורות כח וק"ל :
דגה אחרי שומעו מעמדי אחת המפתריה זכרנו לזכרה
 המפרשים כל ע"י חל חידה על חד גדיא פירושים ז'
 מה שונים והנה לא זכיתי עד הנה לרואה פירוש חד
 מיניכו. **כי** לא נמצא בעינינו לא פירוש כחונה פסיס
 וכו"ל. **ולכך** אמרתי לא אמנע את פרי עמי לכהוב
 כסי"ד את אשר נתן חלקים לבני דק נקדים מח"ל ע"ש
 כי יורם מרמס לז' אורים זה אברהם אבינו אל לור
 חלנקה כח היינו כבירי אברהם אבינו לבניו מלכיות
 במלאות בין הנבחרים כמ"ס וירד העיט זה דוד על
 הכפרים הרמז לאומה שרצה דוד לבלותם וישב אותם
 אברהם ע"ש ברמ"א זל"ה כפי ברים בין הנבחרים ע"ש
 וגודע שמתיד נאמר ושמהו כד"ל משמוהין. **ואשאר**
 זה ריחו של מספר שני פעמים ח"ד הוא כ"ד גדיא לטון
 כריהה כמו גודו אילנא ר"ל נשבר מאהנו מספר כ"ד מן
 מלה כד"ו והשאר רק כ"ד כמ"ס והשבר כ"ד ולא נשאר
 רק כ"ד רמז שמהנו בגלות לנבוע ולקנס כמו כ"ד של
 חרס בעיני העמים על בשביל המבוע זה תורה כמשח"ל
 לא גלו אלא בשביל גישול חורב כח חושב וחדר מפרש א"ך
 וזה יס חל וחתון בראמותו לשעבד בנו בני אל חי לז"ה
 דובין אוחנו אבא זה אברהם אבינו כמ"ס כי יורם מרמס
 כגיל יחתי לז"ה בומן נחירי כאשר היו הנבחרים של אומה
 חזי נדים וגועים כאשר היה בא דהמע"ה לבלותם ואברהם
 לא היהם ובריר לנו מלכיות לך ח"ד גדיא חד גדיא
 נכרס מאהנו מספר שני פעמים ח"ד היינו מספר כ"ד
 כנ"ל. **ואשאר** ריחו בעל המגיד לנו החחלה הגלות
 והלילה הזה יאלטו ממרים ואח"ל נאולה ראשונה סימן
 לנאולה אחרונה כו'. **וכן** אח"ל בניסן ננאלו בניסן
 עמידן ינאל כח ואשאר ח"ס אחרי אהנו מרמז מלרים
 ורגז וחלו כל האמות ששעטם נמי מלרים וקריעה יס
 סוף וחיבך ומיד ואח"כ שורס זה עמלק אחותיה שני"ל
 ראשון כמ"ס ראשים גויס עמלק כח ואכלה לגדיא לטון
 גדו אילנא כמח"ל שרק המילות כלפי מעלה כו'. **ומה**
 שכינס אורו בשם שורס הוא החול רמז מח"ל החול
 אינו מוכר את קונו דייקא ע"י השי"ה כל כי האומה
 שמתו ינרזון חיל אחתם. **והוא** לא הכיר את קונו והכיר
 והחחיל ללחוס בישראל כמו ששאו מח"ל משל על יורה
 רחוחה על האש בא איש ביעלה וקפץ לחוכה כו'. **גודע**
 שיש אברים בלדס שאינם ישיים לעולם כמו הפך והכל.
והנה שף מח"ל שף יעבור כו'. **והכל** הוא נראה בחוש
 שדוהק חמיד וכן אמר הכתוב אני יסנה ולכי ער דייקא.
והנה אלל יבועש נאמר ומשרתו יבועש בן נון עבר לא
 ימיש מהוך האהל והנה יס ללמוד מגזרה שזה כאשר רוב
 דמח"ל סיבוע' לא מש מחור אהלו של משה יוס ולילה
 כי נאמר כאן לא ימיש ונאמר אלל עמודים לא ימיש
 עמוד העק כו' מה להלן נאמר יומם ולילה שף כאן לא
 ימיש יומם ולילה ומה גם לפי שפוטו בן נון עבר לא
ק. **וא"כ** איפה יבועש נמשל ללב שלל ישן לעולם רק
 סיח מקיים נוצר חלנה כמח"ל ואשאר זה ריחו ואח"כ
בן אדם אשר היא **בְּלִבָּא** כהדיו לב אדם זה יבועש
ונשך לשורס זה **בְּלִבָּא** עמלק כמ"ס ויחלש יבועש
כח עמלק ומה עמו כח עוד יש מלה כמח"ל יבועש
בן אדם כמראה לבנה רמז על יבועש כמח"ל ע"י

המלך זה הוא המלכה ומתנה מראשו ולא רחוקה היא לקרא למלך שור"ל וכרמז בפרד המלך שור ר"ל ר"ל משמח מראשו בנאו פה ואפשר זה ריחו המניח חיד מספר י"ב היינו שיהי ליעקב מספר י"ב גדיש י"ב שנים ומספ"כ לא אהב את כולם כיוסף ח"ל חד גדיש י"ב יוס"ף הנקרא שור ולרמז ח"ל גדי"ל צמ"ל כמו יוס"ף דוק דובין אלה שמה א"ל ע"כ אהב אבינו שידבן למלכים ומספ"כ ע"י ע"ה ל"ל במרוי זור בשביל משקל שני שלשים ט'. והנה והדר מפרש איך ומה בא למלכים ל"ל בשלמו יעקב אביו לראות את שלום אחים ומה שלום הלאן וזה הלא נבנה לבד בחשבו שכללן יקיים החלוק של והנה קמה חלומתי כח כבדתיא זלכיה ע"ש ולא והנה שור"ל זה גבריאל כ"ל ולאכלה לנח הכנה שסביר פנים לגדיש זה יוסף איך יכנה ימי אחים כדי שיעל גלות מלכים ע"ש צמ"ל ז"ל סס ופירשו הפקדונים מה שאמרו האחים הנה בעל החלומות הלא בא קלי ע"ל ע"ל גבריאל הממונה שם החלומות שנס הוא גם פ"ש ע"ש. ואפשר ז"ל והנה כלכלה ושך כמח"ל ששימו צו הכלבים הנם שרצו לשונותיה זה גבריאל עמו ולרמז שור"ל צמ"ק כמו גבריאל רק חשקה יתירים רמז על אלויה המלך שם חמשה אלויות דוק. וסס האמר ויאמר ייכוד מה בנע כי לרנוג כח והמח"ל בשביל שהחיל שכללה ולא נמר אותה לכך קבר שני בניו ער ושק ונחמיהו כמין ולתו מר ט'. ואפשר זה ריחו כנה פשנים שישו צו הכלבים ושאר דברים ארצו לעשות לו להורנו אמנם והנה חפרת זה יכודה שיהי מלך בייחוס וכהו דברו אליהם כלכלה שלל ויתרו אורו לא כלכלים וזכורו באה רק אמר לנו ונחמנו ט' ומלמי שהחיל ולא נמר לכך והנה טורח זה שזכורו אמר כלכו לשריתו והרף לחוקרת זה יכודה כי מעשה חמר נשמת מרוויחו הכושי שיהי לו ליכודה ומיחה בניו ממילא נשמת כ"ל לא זאה איפה לא היה מגיע לו מעשה חמר כמח"ל שרצה חמר להכחיל דוחק מרע יעקב דוק. איי והנה טורח זה גלות מלכים אשר היה ער הבדלו ויכודו והחפרת זה יעקב כמ"ס כי מפקלי עברו את שרדן גימתי יעקב ע"ש ר"ל ע"י ביאת יוסף למלכים נמשך שגאו ישראל שם בגלות והמח"ל ע"ש עם זרה הוא ליעקב כר שבכה הנרס ח"ו על ישראל אין מרביש כח יעקב ח"ל והנה טורח זה טורף כגלות שיעבדו כמ"ס גבריאל גישאל שיהי מלך וזכר הבדלו להסיר דבילים כמ"ס זלכיה ושך ליעקב החמוצו והחפרת כ"ל. עוד רמזו להקל יעקב בשם חוסרם כי המחיל יעקב ככל משכן מליכו הנביא ז"ל אור ח משמו שינע לבשר לנו על הגאולה כח והנה אור ה הוא כמו חפרת דוק. ומתוך חוקף הגלות גאל חוחו כמח"ל קושי השענו השלים אריכות הזמן ט'. ויביאו לנחן ישראל והפענו צבוליו. אמנם חז"ל והנה מ"ס כינוי נגלות כמ"ס אשכנז מ"ס עד נכס כר. וכנה לנורח זה כמ"ס אורו של עולם כמח"ל הוא כינה אורו של עולם יעקב בנורו של עולם כר. ואי בנורח חדש שנס השאר גלויה שגליו הוא ג"כ בשביל חסד מלכות יוסף עיין בני יתרו. וטוד שם בשביל העגל חרב כמ"ס כמ"ס על אלה אי בוכי רח ח"ל אשכר על חסד מלכות יוסף לבד לא היה אריכות כגלות כ"כ אמנם והנה טורח זה חסד העגל כמ"ס וימירו את כבודם בחכמה שור כר. והנה לנחן הפסוקו ירסחו שהחיק יסודות של הגלות ח"ס והנה למ"ס שחיקו את הגלות עיניו וחדע לך חסד פון העגל כי גלוי משה בחירו עמד בנחן ויחל משה נחלק עת העגל לכמה חלקים לא הספיר משו: אי"ס על

ישראל שרוד ופלוט כמ"ס ויחד אמי כנס ואכלם רק ואתם השוחם זה משרע"ס במשך פוחם מתמרים ומלם השוחם מלי זכב שחום ושהם והמשיך לחורט לחסד העגל לכמה חלקים כמ"ס ויסחן עד אשר דק כר ואי בנורח פי חלם מה שמשרע"ס קבור לבר מלרע"ס קדישא הוא לסיחם לו משכון על הגאולה ע"ש ח"ל והנה מלך המוח זה חסד של סלם שסכס משרע"ס. והחנה הוא שליח של מום כמח"ל אין מיחה בלא חסד כח ושהם והמשיך לשוחם למשרע"ס להיות קבור כחן בתוך לארץ להיות לנו משכון על הגאולה ע"ש. וח"ל איפה כמח"ס לנו כללו הגאולה כנה כר ח"ל לנחן עבר והנה הקנים והנה למלך המוח כמח"ל צמ"ס שבה שהיית ושהם סס היכ"ל לפני הגדיקים והרשעים חס ינחמו מעצבותו בגלות חמר היה אשר אמנו מחכים בכל יום שיבא גואל זקק במכרה ויבנה בנחן עדי עד גרשם הכרים חמ"ט. ודוק סיכב :

הנה הפלי חסדו יסכרד פלי לסייעי לנחוב איזה רמו בדברי המניד כחמלרו ואמן ואומר כסיד בסקדי מח"ל בפרק אבהו ז"ל השונה ומעשים כחרי בלמי הסורעיות ט'. ופירשו המפרשים כך מי שפושט השונה ואף יש בירו מפשיס אז הוא כהרים כר. ואפשר זה ריחו המניד קדש עמך צמ"ס ומעשים ועם כל זה ודחן עמך בתשובה וחי יכי לך למנן בערך כמח"ל כחרים בלמי הסורעיות כח. וח"ל שהיכ"ל הוא המעבד לז"ל יפלה בן אדם על לבבו זמן שבו בקבר ואי יהיה לו בר אשר יונע החיוי פס זה לנחמה לרוע אשר יחס כחמו ולא כהעלוי על לבבו כן חדאי בלי ספק שהיכ"ל הסם ימוס בקרבו ויהי למי כמח"ל יזכר לו יום החיפה כמיס ודמו סלה. ומרע מח"ל יורד ומחיס עולה ומספין כח נמלס כלאר בא היכ"ל להסית ולפחות בני אדם אין מהגלה עלמו רק בחיוי כי חיוי השני הוא עולה ומספין דוק ואפשר זה ריחו כלאר החמיד כבשרון המעשה אז גם היכ"ל ישלים עמך ח"ל יתן זה סייעירי המתחלק לחלמיס יורד ומחיס עולה ומספין מניד יכה מניד לו רחלה כמח"ל ע"ס בנח"ס כי דרכי איס גם אויבו זה יכיר וסיעתו ישלים אהו כח ונדע מחוך כחני הבר"י זלכיה שצמדה ענה כושי לט"מ כר. ח"ס ע"י מה חסד למדריגה כ"ל לז"ל חוילס מנה זה הכנה הנרמז במ"ס שאינה עולה למעלה כנה דבר זה ויזיא את חמר בורך מדה הרעות המרים כלענה אשר היו כרוכים בו והנה מח"ל במ"ס ברכות לעולם ירגיו אדם י"י על יכיר שגלי רנוז ואל חמסלו כח והוא ע"י טורח סיחס תבלין ליכיר. והם לנח כר יזכור לו יום המיחה כר וכנהתי פירשוו בדרך פשוט כך כנה לחלמי חסד יועיל כלכלו צו לגרשו ע"י חפרת. אמנם מה יעשה חסד דללו בר כר לז"ל ואם לאו דייקא ר"ל סס לא יוכל לגרשו ע"י החורח דללו בר כר הוא יזכיר לו יום המיחה דוק ע"ש. ואפשר ז"ל גם כחן כנה חמרתי למעלה ש"י רמז כ"כ ע"ס היינו יום המיחה ע"י יגרש את היכ"ל. וחדע למי זאה למי שחן עמלו בחורח אמנם מי שחלן לו בכינה אין לו טרופה בדוקס מהז וזוא שיכא חמיד יומס ויליכ לא ימיס מדיחה לו שולחן ערוך רמז לטורס שיחמיד כס כמח"ל אכלו בשרס שמינא חמסרס דדככא כר וע"י יהיה נחן זה יכיר אכר לפון בלב כל חסד לנך דק נחן כפי כמח"ל מבריקן את החורח שפירשוו ססס את החורח כליכ"ס סס ח"ל בנמלי שיכא טורפו לשמס כמח"ל למוד לשהת וסוף כבדו לבא ח"ל סלל סעללו ושנה מבריו יהיה מלס ממילא

כיו דייקא במצרים מתמקד ואלו ורץ לומר סירוש היינו לברור יעוץ משם שנקלו מאז בל הוהמא כהחמא אדכיר עיש פי שמוח ונודע שנמשה העגל חרס הוהמא למתקח ומוכרמוס אנהע גבלות לכוז לחזק כוהמא ובל התמיד לפרווח דרך יאנו אור בשכל למקד ואתר אנה בן אדם אס מרלס למקד וסמך נחש מתק לא חמקך אחר הלאות ותפנונו פס"ו רק כל דלשון דייקא כאשר ירעב רעבונו נפש אז יימי ויכול להסיר רעבונו ולא ירחס ממכסא דחיוויא שכל הלאות פהיו של אלו התס ועי"ו הפסק הוהמא וגם כל דלריך לחקן אס שר עיווח התס כאשר לא יאכל למדעיוס אז יימי ויסכס לכוז ויסכסו על המחכא לשון קפילס ממדריגס למדריגס משל"כ מהפעפצ ומרוך ירד תסס תסס להתי פלס יס"ד וסס תפסס ק ויספוק הוהמא מל"ו אז השפס הכס לשכס הכסא בלרעס דישרלס נפסס פסח בתיס תמקדס סיכנע גיון עדי עד במהרס אמן. אפסר רימו מ"ס מכה אדם כרלשון מספר מ"ס וגם מלמי שכלל יפען "הדעס ר"ס מ"ס סנה בשביל אז נהנהס מתבלות האחרון יותר מכל בליות למקד הוהמא ששארס דוק :

איתא ברמ"א זל"ה ודגלו עלי מה שהרים לא בר כונו כגיניח עליו פין אז שגלתי בקבלס הוורס רק תמחה אלהכ ככהחמוס שרע ישראל לקבל רק הורס שזכנב לנדס כי יראו לקבל הורס שבע"פ סן יאנו גרוב דקדוקים וחס רע להיות לכוזים למקד המיד פ"ש ולאפסר ז"ס הכוזה אלהכ לו רבי מורסי ר"ל אס כסבתי גם הורס שבע"פ כזכב מפורס בחוק הוורס אשר הורס לבתי ישראל אז לא היו ישראל חללי לקבל גם הורס שזכנב עד שנכפס עליכס הכר כגיניח ח"ל כמו דר מחבני דווקא ר"ל אז היו ישראל חוסיכס כמו זרים ונכריס שלא אזבו לקבל גם הורס שזכנב לקך כסבתי רק הורס שזכנב לגד ומורס שבע"פ מסרתי ולמש פ"ש לקך רע ישראל לקבל הורס שזכנב מרלון ולמש תמחס אלהכ בן דבתי כי זבלוח ויחבך שמו לגביס להורוס לו איך פסס בכל לכוזים ישראל חיוס נלח" מלרן מלריס דוק: **נודע** מח"ל שפעמימס הר כיוי הוי מודעס כמיש כפס עליכס כהר כגיניח כו אמנס גימי סון קיימו וקבלו קיימו מה שנקלו כבר שנקלו המודעס פ"ו ולאפסר אז רמו שר"ך ר"ל כאשר בלו להר סימי כולס בלחז כמ"ס וימן סס ישראל נגד הכר ולרמו שניך גימיס מכוון נושיי לה"ד כיו"ו והיו כעלס השן שהוס לבן שפסק זוהכרן וחי"א בעדד הקצווח כסירטי"י פ"ש וסס קבלנו שפרס כדנרוב ייש כהס מר"ך פוחיוח מתמן חרייג מווח וד מווח דרבנן מתמן כמ"ל שכלך קשרו חרייג ברהס כל אחד עיין בילקוט דוד פי' יתרו ועל אז בל רמו ס"ח שניך בעדד הקצווח כמ"ל. ומפרס מלין בלו לואס המעלה להבנע פניס בעמיס לויס שכלו תפעלס עליוס: מן הרחוב דייקא תסס שנאחר שכלס ימי בגבלס וככס שמלסס עד גידר שטלס מחלימוח דייקא ר"ל שדנבס נסמס כל ישראל בשניס כללו סיו כל ישראל יחד הפומו' במקדס אחד כמח"ל ששמש' יאלס ונדבקה בשניס והח"כ היל עליכס סל של מחי חילס אף ששמימי יאלס לתי שסס חל"ס ושכלס חין כהס דייקא שחרס נסמחס לגוסי וחרו וחי' והנה רימ למרע הקצווח ששטל "מן "ברחלכ "שב"ל 'מחלימוס חש"ס' חש"ס לרמו שמי שפרע"כ שסחי"ח עלס מליו כסנכ לרמו לו גלות השכינע כנודע ושס קדלו חסס תסס כהכ הוס ככין אוהמס סס לנבואס כוחס ועל יח קבלנו הוורס והנס שסס כהר סימי הוי קלס מודעס לחנס על אז בל רמו כמ"ס שכליו מין הרח"ס שכל"ס ססליוס"

אך הוא לא יכון לזאת כיא ילמוד שלא לשמה אז לא מילק לעילא דברי הורס כהוס ככהיקויוס ולא יגרס אס כיוסכר כסס רק יעכוק לשמה וידבוק בהורס ולא יירס מיהר"ר דוק סימכ :

איתא כ"ה פל"פ ע"ס אז יקדע כהסר ר"ח שריס הריס רח"ל שהיו עקרו ונפקדות ע"ש בהנוכס ולאפסר י"ל אז רימו שבע"כ סבלרו מי זלס השקפס כמו שהיר ר"ל כמו שהקדווח אלו נפקרו כמו בן ישראל מונגחיס מלס השמי ויקויוס רבי עקרב כ"י והנה דרך הלאס סולרס להיות הוכחשה עימי עיין ר"ח כפי' וידע חוון כוי זלונס כוכס ישראל הנמשלים ללשכ בן יפקדו וילדו כמ"ס ולינו יאמר איס וליס יולד כס כוי ולפ"ס יסס כלבנה ברס כהמס כה"י אנהנו אז וספיר אמר מי זלס ר"ל חין בכל האומות כולס רק לישראל עמו יעסס חסס זבלות אז זלס דוק. אי עמ"י דמי ברמ"א זל"ה כפי' חיי שרס זיל קצטר שפרס היחס תהקתס לקולל חוה כהס שנקלסס שהי ספמיס ביד גוים ושחרה מלרסיל כה צוהמס הדיקס חוה עיש דבברי קדשו. והנה יס לומר רמו זכ קך מי זלס בכל עקרו השקפס כמו שח"ר גימתי שרי"ר ר"ל אף שרנקה ג"כ כמעפ נלקחס לבתי אבימלך אמנס לא נלקחס וליון בכל סמחוס שלו אשר נקפס כמו שרס ולרמו שר גימי שרס רק ב' יתירי' ורמו בכל שלשס אמויוח הפקרו בן שרס רנקה רחל כהר כולס חיו משמריס שלא יביטו כה רחל מעיני עמו רנקה מעיני אבימלך אמנס לא היחס לחת מתן נקפסס מן ע"ס כמו שרס כמו שנאמר ויראו אוהס שרי פרעס ויכללו אוהס כוי והנהס וחדר מפרס מלמי מה שרס מוכרחת להיות נקפסס להווקח בתי פרעס זל"ל הפסס הוס ששזכנב חוה להיות אמר ההפס רק יסס כלבנה דייקא אף שהיחס כהלה ברס כהמס דייקא כמח"ל חפוח עקבו של אדכיר כהכס בגלל חמס וחורס הייס עלס מתלמו כנודע לקך עריכס היחס שרס הבנלס לחקן להיות לקח לבתי פרעס ולחשור מחבוס לחקן עומחה ותנל וחדר מפרס איך ומה וילכלס יעמוס לז"ל אימה גדולס פסלס על פרעס וענדיו כהגלות כמו שירלסס בראות הרעס דגל אפי' המלחמס כמו בן ירס מפרמס דגל מללך חסר הכס חוהו ככח"ל דוק :

הנה רח"ה דברי הקדמוניס כהכרס המדברי כהוכחס עלי עון המדריגס דבכריס האלה ללמר שלין עמיס כפריהס לחאריס רק לענחס להיות להס דכריהס למשמרת לענחס עיין בהנחס הלכנוס בהקמס וכו'ולס זו. והנה י"ל כסיד שכל אז סעירו סהכע"ה כספרו קקדווס שהוס קדס קדסיס הקדיס ואמר שרי השויס ר"ל אף שסיר אז חזוב מכל השויס על"ס חיוי ומור שמי כוהב סבר אז לחאריס רק סיר אז אשר לשלמס דייקא ר"ל לי לבדי אני כוהב זלס דוק וכו'ודאי מחמו למדו כהכמיס כרלשויס כהכנס ומה שלמס חלך ישראל שניו בו ויהכס מכל האדם כוהב בן וחי' כוי הבאיס אחריו. ולס נאמר שכהכזב כרלשון חיו דברי שלמס רק אשר כהכ ספרו כהכ אז ילמר כמ"ל בן סיר אז השוב מכל השויס ואמר ספסס כי כוון הווס לא כוי ס"ע להיותו חלך כמו ככר סגלי וקלח רק ספס אשר לשלמס דייקא בלי אשר מלטיח והי"ט"ס שוכן אס דלס וספל רוח נבשיע בו שפס יסירס להיות חוה אז קדס קדסיס מכל סרייח דוק :

כסיד יסן לומר שבעל המניד מרמו מוסר כהכל כלמחי כל למחס עמו די כללו אלהחנא בלרעס דמגיסי כככרד"ק פ"ס. וקסס קזיפס ספר כוהר למס ססליוס"

ומפני חמיד לעלות כמו כן אהיות י"ה בגלות היו
 מפני חמיד לעלות ולהחזיק עם ו"ה שיכיה יחד גמור
 ויהא רעוא שיכיה יחד חמיד כמ"ש ביום הכוא יכיה כי
 אחד ושמו אחד אמן :

אחז"ל שולחן אור ומורה דברו ופי' הרואה להעביר
 ילמן ולהכריז ירמיו והנה אפשר על זה רמז
 עורי אפון ר"ל כמו שחפורר עמך להפעל בכל מאמני
 כחך אמה קופץ מן אל זן להסתמר הנה במדריגה זו
 ובאו תימן דייקא ר"ל להחזיק בחורה הקדושה ג"כ החחוקו
 בכל עוז ואז העלו מעלה מעלה כפי"ש אודיע דברי
 אהכס וק"ל :

הגה רוב בני חמותה טובני בשוקי וברחובות חיבך
 בקומה ממסתי איש לדרב פונה לבגו מקילה ואח"כ
 הולכים להסתלל והנה מהשכח שושפת בחויות ואין פועלי
 כלל בחפלה ואף אם הם ירמיו ירנאו בעלמא שהתפלס
 אשר היא אחרי סיבוב שוקי ורחובות שלא היה חפלה
 מעמקי הלג דבכ"י י"ל שזה רימז שהמט"ה באמרו כאשר
 אקומה נא ממסתי בבוך או לפנות ערב כאשר אקומה
 מניתי ואסובבה בהלה נטיר בשוקי וברחובות ואח"כ
 אנקשה את שחכב נטשי דייקא היינו את השייח בשפך
 שימי לעינו אז בנקשתי ולא מלאחיו דייקא כי אינו נמלא
 אהי בהיות מהשכח שפוספת בבגלי שפיז וכן לדון בפס"ח
 אפילו להקדיי שגום להחירו קודם שיסתלל אסור במשחי
 לפתחו וכן אחז"ל הסידיים הראשונים היו שוכי שעה אהם
 ומתפללי ואי כבוד כדי להוסיף מהשכח מה העולי והגם
 שהם היו דבוקי חמיד בחורה וביראה ומה יעשו איובי
 קיר שיכולי להסתלל במהשנה זכה ומה גם אם טובני
 בשוקי וברחובות ואח"כ ילכו להסתלל פי"כ כל אדם יקוץ
 מן אל זן בשוקי וברחובות הנה בקומו ממסתו ילך היבך
 להסתלל כמ"ש בלשמורות חיבך אהנה כך דייקא ולפניה
 ערב יתבודד שעה או חצי שעה וילמוד או יאמר סהלים
 קודם שיגש להחנות לפני בורא כל בלומ' והוא ישים בלבנו
 אהבה וירחמו ולעשות רעונו ולעבדו בלבב שלם אמן :

גודע מחזיל בשביל שגלת חנם מרוב בית שני ועוד
 מחז"ל גאולה ראשונה פי' לגאולה אחרונה ואפשר
 זה רימז בעל המניד אחרי פסרו גאולה ראשונה אחר
 פעם אריכה בגלות המל הזה אחד דייקא אם היו ישראל
 כולם כאיש אחד בלב אחד אזי מי מהאומות אשר יודע לשון
 ובורים כמ"ש יודע צהא אשתי סכות פי"כ לא היו יכולים
 לשלש בישראל אהנה שבביל שכל אחד אומר אני דייקא
 ר"ל אני לבדי ולי ראוי לאסוף הון ולהיות מכוונ לבך
 יודע דייקא האומות רודים בנו ומי הוא הנותן מה בהם
 למשול בישראל לז"ל אחד אלקינו שבשמי ונארץ כמ"ש
 הוי אשור שבע אפי כ"א יאחאדו ישראל למסה אזי מחאחדי
 מחדות למעלה כבודם ואז כל חידו וכל ברכא נחזין
 לעלמין וחזר ואמר שנים דייקא ר"ל אם לא היו עושים
 את העגל ואז היו שני לנהוה הראשונים קיימים אזי מי
 יודע כנ"ל מחז"ל הרוח כלותות א"ת חרות אלא חירות
 מתאלף המות כוי ואז היה חזר כל"י רק נלשה דייקא
 כמו שאמר משע"ה בחפלה חזר לאצרכס יתח וישראל
 עבדיך מתי הוא שכינה הנק' מי יודע לשון חיבוב כמ"ש
 בצוע מודעתו ובכותי נאמר סלחתי כדבדיך :

מחז"ל ושל"ה א"י ביהם שכוה כזה ונהמ"ה המ"ן
 ר"ל המן שנהם כארי כמחז"ל במס' מגילה פתח לה סתחם
 להאי פרשתא מהכא ארי נוכי ודוב שוקק כוי ר"ל פי'
 בזירה המן כעלו את המודיע והוי קבלנו עלינו את כל
 החורה כלה בלר היטב והשיעושים לבנו אהבה ויראמו
 לפנות את כל דברי החורה אמן . ביום ב' פי' בלק שנה
 הק"ל ששכחתי ונמל פסוק אז לחון פי' הולך לדודי
 לאשרים דובב שפתי ישנים ואחרתי וקנה לך חצר ואני
 מושך בקפה לחותי בסי"ד אפשר ירמוח כאשר וחכך יעפוי
 החורה שנעשה כיון הכוב אזי חיה הולך לדודי בעילוקך
 למשרים שלא יעבדוך אום חקמך וגם בשבך בקבר דובב
 שפתי ישנים באמור שמהם משכך כמחז"ל וק"ל . א"י
 כמחז"ל חין בגלות ומתכבחה אלא בלימוד שאלמר גם כי
 יתנו בגויה עמה אקבלם וז"ל כאשר וחכך כיון הכוב
 בלימוד החורה כמון הולך לדודי דייקא למשרים היינו
 לייחד קב"ה ושינתיקו שאז חרד השפתי מלמעלה למסה
 במשרים לא כאשר עשה צב"ה דרך עקלתון כבודע אז
 דובב כוי ר"ל יבא משרי וחיוי המהים בבאים . ואי בר"ה
 שגלייר נגד פניו ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן כולם מועילים למסרה
 במהשנה ולאשר זה נרמז בר"ה חין כמון לייחד לזה
 בא הרפו וחכך כיוון רמ' כ"ז במנין יכו"ה . וגם חרף
 אוח כי מן חיבת המו"ב רימז א"ל ורימז הולך לדודי
 למשרים גימ' ארמיו ורימז דובב שפתי יכו"ה הוא
 צד"י וס"ג וחרמיו כיוון הכוב גימ' שם ע"ב וסימ' כיו"ן
 המו"ב הוא שם ב"ן . וס"ג הולך לדודי למשרים דוב"ב
 שפתי ישנים גימ' שם מ"ב ושם כ"ב . וגם שם חנ"ך
 עם הכולל חזק . ודון את הכובב לקך זכות . או אפשר
 ירמוח וחכך כיו"ן המו"ב הולך ר"ה ויהי כז"ייה הוד"ך
 ר"ל אף שמוטתיו מרורים כיות אפ"ה הולך ורימז ל"ז
 כלבונן ר"ל לעפ"כ הולך ומחנכר בחורה ורימז מפ"ש
 שלו ביות המקדש שנקרא לבנון כמחז"ל כל המוסק בחורה
 כאלו הקריב כל הקרבנות כנה זה הוא מוכן להיות הולך
 לדודי כוי . ונדע מחז"ל במס' סוכה פי' החלילי לזדיקים
 נדמה כה"ר ונדעשים כמח"ה השערה כוי אפשר יש לרמוז
 כה"ר ר"ה כבלת הרמוז רקמ"ך ר"ל לפי מראה זה חנו
 רואי שפתינו ריקניו מלאים מלות כרמון אמנם רשעים
 אומרי כמפ"ש חפ"עט ופי"ה סו"ב הי"ה שבעה עברניו
 דה"ה בורנינו רימז כח"ש השע"ה כמאמר חיוב ולמה
 ילחאי ברחם כוי . אמנם לעהיד יהיה גם יאהר כמו י"ש
 הרומם בשיח יסירם רק למנות כבודע ואפשר זה רימז
 גומרים ככסה ישרל שימ"י כח"ה"ם עיל לנ"ך כח"ה"ם
 ע"ל זרע"ך הנה ר"ה גימ' ב"ן דו"ר יהי"ה מל"ך המשיח
 ר"ל בזמן אשר השימי כמח"ה על כוי אזי יבא דוד מלך
 המשיח אשר הוא מי וקיים ויגאלנו . וס"ה ימלך מלך ר"ל
 השי"ת שיהיו מלך עולי ועד רק בזמן הגלות לנו מחכים
 שימלך כיוון בקבוצ שגלה מלכותו עלינו ח"ה כוי עז"ה
 חף שכוה לפי הפסם נכון כאשר יתכאר בסי"ד אמר לענין
 הרמוז פרמז שמשפי שני חיבות אלו הוא יביא ר"ל מספר
 כוי"ה וכו"ד וס"ה"ה שגלה והרסה מלכותו עלינו בזמן
 הקרוב ויהיה הסם כחתיבתו ואז היח"ר שיהי עזה
 כמורה אומר במדריגת אהב"ה שגרו לאהבו את השי"ת
 כמובא בסימ ולרמוז אהבה גימ' אה"ד שיהיה עם י"ש
 באהדות אחד . ונדע מחז"ל לפתח כל זדיק יהיה נכוס
 מחוסמו של חבירו וז"ל אז קשה כשאלו שהי שורף בלא
 כך יהיה קנאה שיקנא כל זדיק בנעשה חבירו מדוע לא
 עשה כמובו ערוד בעה"ל ואז רשפי רשפי את כמ"ש ימטר
 על רשעים שפתי את כוי ומרס מפני מה לז"ל שלהבה
 שגמרו כמעשים שיכיו אהיות י"ה כמו שלהבה עולי